

Departementet

J.nr. SN 2001-101-

Den 4. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 38 ad L 93 – forslag til lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål 38:

I hvilket omfang vil kommunerne efter den nye lov have adgang til at lokalplanlægge i det åbne land?

Svar

Lovforslaget ændrer ikke ved de gældende regler for lokalplaners indhold.

Det er muligt at tilvejebringe lokalplaner for områder i landzone, der skal forblive i landzone, inden for rammerne af "lokalplankataloget" i § 15, stk. 2.

I nogle tilfælde vil det være naturligt, at det geografiske område for en lokalplan ikke overføres til byzone, men forbliver i landzone. Det gælder typisk, hvor en lokalplan regulerer anlæg i det åbne land, der ikke har bymæssig karakter. Der kan også være behov for en lokalplanlægning af udstyknings-, vej og bebyggelsesforholdene i et eksisterende mindre landsbysamfund, hvor det ikke er hensigtsmæssigt, at den nødvendige planlægning tillige medfører en ændret zonestatus.

Den gældende lovs § 15, stk. 5, fastsætter en begrænsning i, hvad der kan reguleres i landzonalokalplaner for arealer uden for landsbyer, der fastlægges til jordbrugsmæssig anvendelse. For sådanne arealer kan der ikke fastsættes lokalplanbestemmelser om ejendommens størrelse og afgrænsning, om bebyggelsers beliggenhed på grundene, om anvendelsen af de enkelte bygninger eller om udformning og anvendelsen af de ubebyggede arealer.

En lokalplan kan derimod godt indeholde bestemmelser om bevaring af bebyggelser til jordbrugsformål, f.eks. bevaringsværdige stuehuse eller driftsbygninger.